

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 3880

гр. София, 05.05.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в закрито заседание на 05.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Петров

като разгледа дело номер **3065** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 204 АПК. Образувано е по искова молба на „ПАУЪР ТУЕНТИ ТУЕНТИ“ ООД срещу Министерство на околната среда и водите и Министъра на околната среда и водите, с която се претендира обезщетение за имуществени вреди от незаконосъобразен административен акт ведно с лихва за забава (срещу първия ответника), както и да се установи незаконосъобразността на административния акт (срещу втория ответник). С определение от 24.03.2023г. по адм.дело № 1788/2023г.на ВАС, Трето отделение, е отменено определението от 06.01.2023г. за спиране на производството по настоящото дело и същото е върнато на настоящия състав за продължаване на съдопроизводствените действия.

Съдът в изпълнение на служебните си правомощия да следи за допустимостта на образуваното пред него дело, констатира следното:

В исковата молба се претендира обезщетение за претърпени имуществени вреди от незаконосъобразни „бездействия“ на административен орган - министъра на околната среда и водите. Изрично ищецът се позовава на чл.1 ЗОДОВ и, че предявява исковата молба по реда на АПК – чл.203 и следващите. Разпоредбата на Чл. 204, ал.1 АПК допуска искът за обезщетение да се предяви след отмяната на административния акт по съответния ред. Искът може да се предяви и заедно с оспорването на административния акт до приключване на първото заседание по делото – ал.2. Изискването административният акт да е бил отменен или оспорването срещу него да е предявено заедно с исковата молба, е процесуална предпоставка за допустимост за разглеждане на претенцията по реда на глава единадесета от АПК.

В конкретния случай претенцията за обезщетение е за сумата от 472 105,33 лева – обезщетение за имуществени вреди за които се твърди, че са причинени в резултат на незаконосъобразно бездействие на министъра на околната среда и водите „да включи

ищеца в ежемесечните графици за използване на вода от язовир „Пчелина“ през периода месец май 2019г. – месец март 2021г.“. Ищецът твърди, че считано от месец май 2019г. министърът на околната среда и водите е започнал незаконосъобразно да ограничава, а от месец ноември 2019г. практически е забранил използването на вода от язовира, като с това си действие е лишил ищеца от възможността да осъществява дейността си по производство на енергия. Счита, че бездействието на административния орган се изразява в невключването на ищеца в ежемесечните графици за ползване на вода от язовир „Пчелина“. Счита, че това бездействие е незаконосъобразно, тъй като няма постановен изричен акт, с който да се забранява правото на водоползване от язовира, за което ищецът има издадено разрешително. При тези твърдения прави искане да се отменят бездействията на административния орган изразени в невключването му в месечните графици и да му се присъди обезщетение за пропуснати ползи в резултат от това бездействие.

Не е спорно между страните, а и от приетите писмени доказателства е видно, че ищецът стопанисва ВЕЦ „Пчелина“, която ползва вода от язовир „Пчелина“ – държавна собственост, стопанисван от „Напоителни системи“ ЕАД. Водата се ползва по силата на сключения договор за доставка на вода за енергодобив № Д-53-368-95/17.07.2014г., както и Разрешително за водоползване № 01440017/04.01.2012г. издадено от министъра на околната среда и водите. С решение № 216/27.10.2016г. разрешителното е изменено, като е намален лимитът на ползвана вода от 182 380 000 куб.м на 89 890 000 куб.м., а с Решение № 09/20.01.2017г., срокът на разрешителното е продължен до 31.12.2021г.

С решение № 150/01.07.2021г. на Заместник-министър на околната среда и водите, са ограничени правата на „ПАУЪР ТУЕНТИ ТУЕНТИ“ ООД по Разрешително № 01440017/04.01.2012г. за водовземане от язовир „Пчелина“, като е изменен разрешеният лимит на ползване на вода от „89 890 000 куб.м годишно, на „0“ за определения срок за предприемане на мерки за спиране замърсяването на водите на р. С.. Този акт е обжалван по съдебен ред, като е образувано адм.дело № 7516/2021г. на АССГ, 32 състав, което е висящо.

Периодът на претендираното по настоящото дело обезщетение за вреди е от месец май 2019г. до месец март 2021г.

За два месеца от този период – м.септември и октомври 2019г. „ПАУЪР ТУЕНТИ ТУЕНТИ“ ООД, не е ползвал вода от язовира „Пчелина“ за електропроизводство, а за останалата част от периода ВЕЦ е работил с ограничен обем - с една машина до 4,3 куб.м./сек., но това е станало, не с оглед бездействие на административните органи, а напротив - въз основа на изрични административни актове.

По отношение на м.септември 2019г. и м.октомври 2019г. – за тези два месеца с приложените писма с изх.№№ 04-00-224/11.09.2019г. и 04-00-224/04.10.2019г. на зам.министър на околната среда и водите, са изменени месечните графици като до края на месеците е забранено водовземането от язовир „Пчелина“, поради постъпили писма на директора на Б. дирекция за сигнали за работа на ВЕЦ „Пчелина“ и проверки на място, при които е констатирано замърсяване на водите по поречието на р. С..

За останалата част от периода – от м.05.2019г. до м.08.2019г. и от м.11.2019г. до м.03.2021г., в исковата молба са изложени твърдения, че поради наложени ограничения при водоползването от язовир Пчелина, дружеството е произвело много по-малко количество електроенергия, от тази която би произвело, ако тези ограничения не бяха въведени. Ограниченията са посочени в утвърдените от

министъра на околната среда и водите по реда на чл.53, вр. чл.151, ал.2, т.2, б.“е“ от Закон за водите, месечни графици за използване на водите на комплексните и значими язовири – приложени по делото. В тази връзка с оглед твърденията на ищеца и приложените писмени доказателства – цитираните писма с изх.№№ 04-00-224/11.09.2019г. и 04-00-224/04.10.2019г. на зам.министър на околната среда и водите и месечните графици утвърдени от министъра на околната среда и водите е видно, че твърдените вреди – пропуснати ползи от непроизведено количество електрическа енергия се дължат на ограниченията наложени на дружеството с двете писма (за водоползването през месеци септември и октомври 2019г.), както и с месечните графици за останалата част от исковия период. С утвърдените от министъра на околната среда и водите месечни режимни графици по чл.53 ЗВ – неразделна част от разрешителното за водоползване, се определят начинът на използването на водите на комплексните и значимите язовири. Съгласно разпоредбата на чл.53, ал.4, т.3 ЗВ, с месечните графици се определят специфични условия към титулярите на разрешителни. В конкретния случай ищецът твърди, че е претърпял вредите (пропуснати ползи от нереализирано количество електрическа енергия) именно на наложеното в месечните графици специфично условие към тях – водата от язовира да се използва за електропроизводство от ВЕЦ „Пчелина“ при работа с една машина до 4,3 куб.м./сек., като не се допуска обемът в язовир „Пчелина“ да се понижава под 53,700 млн. куб.м. Именно поради този намален обем на работа – само с една машина до 4,3 куб.м./сек. се твърди, че не е произведено достатъчно количество електроенергия. В тази връзка ограничението в обема на работа на ВЕЦ „Пчелина“ е наложено, не поради бездействие на министъра на ОСВ да включи дружеството в месечните графици, а напротив- поради определените в месечните графици специфични условия към дружеството - титуляр на разрешителното по чл.53, ал.4, т.3 ЗВ. Дали тези условия са определени законосъобразно (в това число и целесъобразно) или не, е въпрос, който може да бъде изследван само в производство по оспорване на така утвърдените месечни графици. Последните представляват изрично волеизявление на оправомощен по силата на чл.53 ЗВ административен орган, с което се създават права и задължения за техните адресати – в случая в частта за „ПАУЪР ТУЕНТИ ТУЕНТИ“, неразделна част са от разрешителните за водоземане на основание чл.53, ал.1 ЗВ поради което по своята същност представляват индивидуални административни актове по чл.21 АПК. Доколкото се твърди, че те неблагоприятно засягат правната сфера на дружеството-титуляр на разрешителното и са незаконосъобразни, те са подлежащи на обжалване в законоустановения в чл.149, ал.1 АПК срок. Не се твърди, а и не се представят доказателства актовете да са били оспорени, съответно отменени, с оглед на което и предявяване на претенция за имуществени вреди в резултат от незаконосъобразно наложени ограничения и условия в месечните графици по чл.53 ЗВ е недопустимо по реда на глава единадесета от АПК, тъй като не е налице условието по чл.204 АПК. Същите аргументи важат и за претендираните вреди за месеци септември и октомври 2019г. Те са настъпили от забраната да се ползва вода от язовир Пчелина, която е наложена с цитираните по-горе две писма - с изх.№№ 04-00-224/11.09.2019г. и 04-00-224/04.10.2019г. Последните доколкото засягат неблагоприятно правната сфера на адресата и обективират волеизявление на административен орган, подлежат на обжалване по съдебен ред, тъй като забраната за водоземане е наложена именно с тях. Не се твърди и не са представят доказателства да са обжалвани в срока по чл.149,

ал.1 АПК, респ. да са отменени, за да са налице процесуалните предпоставки за разглеждане на претенцията по реда на глава единадесета АПК. При липса на задължителна процесуална предпоставка, исковата молба е недопустима.

Предвид гореизложеното, жалбата срещу незаконосъобразни „бездействия“ на административен орган - министъра на околната среда и водите, следва да бъде оставена без разглеждане, тъй като не е налице такъв акт, който да подлежи на обжалване.

Исковата молба за обезщетение срещу Министерство на околната среда и водите, следва да бъде върната, тъй като е недопустима да се разглежда по този ред.

При този изход на делото право на разноски на основание чл.143, ал.3 АПК има Министерство на околната среда и водите, като следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК и чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Предвид на изложеното съдът:

РАЗПОРЕДИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ на основание чл.159, т.1 АПК, жалба на „ПАУЪР ТУЕНТИ ТУЕНТИ“ ООД срещу бездействие на министъра на околната среда и водите да включи дружеството в ежемесечните графици за използване на вода от язовир „Пчелина“ през периода месец май 2019г. – месец март 2021г.“

ВРЪЩА на основание чл.130 ГПК, вр.чл.204, ал.5 АПК, искова молба на „ПАУЪР ТУЕНТИ ТУЕНТИ“ ООД срещу Министерство на околната среда и водите, за заплащане на сумата 472 105,33 лева – обезщетение за имуществени вреди – пропуснати ползи, причинени от незаконосъобразно бездействие на министъра на околната среда и водите, да включи ищеца в ежемесечните графици за използване на вода от язовир „Пчелина“ през периода месец май 2019г. – месец март 2021г.

ОСЪЖДА „ПАУЪР ТУЕНТИ ТУЕНТИ“ ООД с ЕИК[ЕИК] да заплати на Министерство на околната среда и водите, на основание чл.143, ал.3 АПК, сумата от 100 лева – юрисконсултско възнаграждение.

Разпореждането подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховен административен съд на основание чл.160 АПК в 7-дневен срок от съобщаването му на ищеца.

Препис да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: